

[Undervisningsministeren.]

for at sikre sig, at man derved kan få udarbejdet en beretning om det samlede skolevæsen.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen og det ærede medlem hr. Edv. Jensen var ikke glade for bestemmelsen om, at skolekommission og skolenævn skal tage sig af de forsømte børn, tage sig af disse sociale opgaver. Det er jo et forslag, der er stillet under udvalgsarbejdet, og jeg er villig til i et kommende udvalg at forhandle nærmere om, hvordan disse bestemmelser skal forstås. Jeg ville tro, at der nok kan findes opgaver, som kan skilles klart ud fra de opgaver, børneværnet har, men det kan vi som sagt se på i udvalget.

Der er talt om forslaget om medhjælp for amtsskolekonsulenterne. Jeg vil gerne her sige, at der jo i disse år, efter at skoleloven er kommet, er lagt ganske overordentlig store arbejdsbyrder over på amtsskolekonsulenterne, og det er efter min overbevisning nødvendigt, at de får mulighed for at få hjælp til gennemførelsen af dette meget krævende arbejde. De skal gennemgå alle undervisningsplaner, alle skoleplaner, planer vedrørende byggeri, de skal tage sig af tjenstlige ansøgninger, og de skal — det var jo deres hovedopgave — tage sig af den konsulentmæssige side af sagen og praktisk talt på ethvert tidspunkt være parat til at tage ud i kommunerne og yde deres medvirken. De har i højeste grad brug for, at der sikres dem grundlag for, at de kan få en medhjælp.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen talte om den måde, hvorpå amtsskolekonsulenten udnævnes, og understregede, som rigtigt er, at hvis der foreligger en enstemmig indstilling, skal ministeren tage den, der er først på listen.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen spurgte om, hvorfor man har den ordning i forbindelse med amtsskolekonsulenter og ikke en tilsvarende ordning, når det drejer sig om ledere i byernes skolevæsen. Jeg kan sige, at det er en ordning, der er historisk betinget, og som vi måske bedst forstår, når vi ser på oprindelsen til hele amtsskolekonsulentinstitutionen. Det bør overvejes — og det kan vi gøre i udvalget — om man skulle gå over til en bestemmelse om, at hvis der foreligger en enstemmig indstilling, skal

den tages, der er først på listen, også når der er tale om skoleledere ved de enkelte skoler. Personlig ville jeg tro, at det er bedst at opretholde den nugældende bestemmelse, hvorefter ministeriet står frit over for de 5 ansøgninger, men jeg vil gerne sige, at man i ministeriet ved udnævnelsen tager hensyn til en enstemmig indstilling, ikke at man er forpligtet eller bundet til at udnævne den, der er nr. 1, men dog således, at man i høj grad lader det komme med ind i overvejelserne af, hvem der skal udnævnes.

Der er jo ikke, hvor der er tale om medhjælp til skolekonsulenterne, anført noget om, at det skal være egentlige stillinger. Her er det alene honorarlønnet medhjælp. Hvor der derimod er tale om medhjælp til særkonsulenter, er det, som det er understreget fra ærede ordføreres side, foreslået således, at man skal kunne normere stillinger for disse særkonsulenter, men man må her gøre sig klart, at den opgave, særkonsulenter, skolepsykologer, har, er af en helt anden karakter end den, der er tale om i forbindelse med amtsskolekonsulenterne.

Jeg tror, det var det ærede medlem fru Ellen Poulsen, der spurgte, om det nu også var det rigtige tidspunkt at begynde med at etablere sådanne faste ordninger på, når man ikke kunne have de nødvendige praktiske erfaringer. Det ærede medlem henviste til, at den betænkning om specialundervisningen, som kom for nogen tid siden, alligevel er så ny, og erfaringerne på hele dette område må være så få, at det ville være betænkeligt at instituere sådanne stillinger. Jeg vil gerne her anføre, at når dette forslag stilles, skyldes det i høj grad det pres, der er kommet ude fra skoledirektionerne, og allerede nu har halvdelen af landets skoledirektioner holdt møder om den planlægning, der skal finde sted med hensyn til specialundervisningen. Det er bemærkelsesværdigt, at flere giver udtryk for et aldeles enstemmigt ønske om, at der kan blive en heltidsbeskæftiget medhjælp for amtsskolepsykologen.

Der foreligger her ganske konkrete ønsker ude fra direktionerne over for ministeriet om dette forhold. Der er ikke tvivl om, at deltidsbeskæftigede relativt yder mindre end heltidsbeskæftigede. Jeg mener, det simpelt hen er en rationaliseringsbestræ-